MAGAZIN sportiv

DOI CAMPIONI EUROPENI FAȚĂ ÎN FAȚĂ

Doi dintre fruntașii semifondului european, Evgheni Arzanov, campion european la 800 m și Gheorghe Ghipu, campion european de juniori la 1 500 m s-au aflat de curind, printr-o fericită coincidență, în același loc, în cadrul unui schimb de experiență, la băile Felix, lingă Oradea. Prilej pentru reporter de a-i așeza față în față, dar numai prin intermediul întrebărilor, aceleași pentru ambii atleți, întrucît interviurile au fost făcute separat. Așadar:

— Dacă ați începe din nou activitatea sportivă, ați alege tot atletismul și aceleași probe?

ARZANOV: Aș face alt sport, mai precis fotbal. De altfel eu am venit la atletism de la fotbal. E mai ușor să fii mijlocaș, decît alergător de 800 m...

GHIPU: Aș alege tot atletismul, dar parcă o alergare mai lungă, poate 5 000 m.

— Ce părere aveți despre Gheorghe Ghipu, Evgheni Arzanov?

A.: Il cunosc prea puțin. În orice caz, un junior care aleargă 1:46,4 pe 800 m și 3:39,0 la 1 500 m și care cîștigă un titlu de campion continental este o valoare deosebită.

G.: Evgheni ar fi cel mai bun semifondist din lume, dacă ar alerga mai bine tactic în cursă. Are toate darurile...

— Ce calitate dominantă credeți că aveți, calitate care vă deosebește de ceilalți alergători?

A.: Viteza de sprinter.

G.: Rezistența în regim de viteză.

— Ce sportiv v-a impresionat în mod deosebit, pe plan mondial și în țara dumneavoastră?

A.: În U.R.S.S. — Vladimir Kuț, în lume Peter Snell.

G.: În țară, Năstase în tenis și Corbu în atletism; în lume Jim Ryun.

— Ați fost învins în 1973? De cine?

A.: În finala Cupei Europei, de englezul Carter. Iarna, în turneul din S.U.A., n-am reușit să cîștig nici o cursă, am fost mereu al doilea.

G.: Am pierdut o singură cursă, de 800 m, în semifinala Cupei Europei la Nisa. M-au învins Dieter Fromm (R.D.G.) și Marcel Phillippe (Franța). La 1 500 m n-am pierdut de doi ani. E drept, am alergat mai mult cu juniorii...

— Cum primiți înfrîngerea? Dar victoria?

A.: În general, nu sînt obișnuit să pierd. Înfrîngerea mă determină să mă pregătesc mai bine. Victoria mă liniștește și îmi face antrenamentul mai plăcut.

G.: Nu pierd decît dacă sînt nepregătit sau greșesc cursa tactic. S-ar putea să fiu lipsit de modestie, dar singura înfrîngere din 1973 s-a datorat unei greșeli tactice. Succesele îmi dau încredere, îmi arată că lucrez bine la antrenamente. În general, însă, victoriile le uit repede.

— Cum colaborați cu antrenorul?

A.: Facem împreună planul de pregătire.

G.: Foarte bine. Mă înțelege de multe ori.

— Ce speranțe aveți pentru 1974?

A.: Să obțin, la debutul pe 1 500 m, rezultate la fel de bune ca la 800 m.

G.: Să alerg sub 1:45,0 la 800 m și să cîștig o medalie la Roma, în campionatele europene, pe 1 500 m.

— Dar pentru Olimpiada de la Montreal?

A.: Voi alerga, dacă programul îmi va permite, și 800 și 1 500 m. Nu știu însă ce va fi atunci...

G.: Să cîștig o medalie la 1 500 m.

— Ce faceți pentru refacere, după antrenament sau concurs?

A.: Mă culc. Dorm mult, iar dacă nu am somn stau pur și simplu întins, mă relaxez. Cîteodată joc șah. Pentru mine, foarte importantă este și alimentația.

G.: Baie, masaj și multă odihnă. Alimentația este corespunzătoare efortului pe care îl fac.

— Cum reacționați în antrenament și competiție, în momentele în care vă simțiți la capătul puterilor?

A.: La antrenamente, cînd termin „benzina" mă opresc. Cînd nu mă simt bine, nu concurez.

G.: Îmi impun să depășesc aceste momente. Nu abandonez, n-am făcut-o niciodată.

Interviuri consemnate de
N. MĂRĂȘESCU

ÎȚI MULȚUMESC, BĂTRÎNĂ IARNĂ...

PARAFRAZĂ SPORTIVĂ

Îți mulțumesc, bătrînă iarnă
Că ai venit,
Ai spus „Prezent"
Și-acum, cînd martie se-ntoarnă,
Că știi să pleci
În mod decent.

Îți mulțumesc, ciudată divă
Cu tenul alb, marmorean,
C-ai încercat să fii sportivă,
Cum faci în fiecare an.

Dar nu mi-ai dat, pe cît bag seama
Nimic în plus,
Nici special:
Același cîntec alb,
În gama
Duminicilor la Predeal.

Aceiași fulgi invariabili,
Aceleași sănii care cad
Și-iar-schiori, cam perisabili,
Cînd se opresc
În cîte-un brad.

Aceleași zboruri ireale
Pe gheața unui patinoar,
Ce-și deschidea și sucursale,
Sub pașii mei,
Pe trotuar.

Aceeași vagă alinare
În lumea micului ecran
Cînd îmi dădea o-nregistrare
A unui meci
De-acum un an.

Aceleași seri la gura sobei,
Visînd,
În ceasurile reci,
La completarea garderobei
Cu coiful ce-l purtam la meci.

Deci,
Recunoaște, iarnă dragă,
Că microbiștii (cîți or fi)
Mai greu sînt gata să-nțeleagă
Un fotbal
Scris cu nostalgii.

De-aceea-n vegnica dispută
Cu forța altei primăveri,
Cînd pleci înfrîntă și tăcută,
Remarc efortul tău de ieri.

Și-ți mulțumesc.
Dar de mi-ai cere
Să fiu cinstit,
Atunci te-ascult
Și-ți spun cu drag „la revedere"
Ca uneia ce-a stat prea mult.

Mă mai aștept
(Ca o revanșă)
Să-mi mai trimiți un fulg fragil
Dar o să pierzi și-această manșă.
Renunță deci.
E inutil!

Azi,
Fiecare ceas e-o goarnă
Care mă cheamă pe teren.
Deci,
Mulțumesc, bătrînă iarnă
Și du-te-acum, cu primul tren!

Fred FIREA

REFLECȚII DE SEZON

Predealul ne oferă în aceste zile un veritabil mozaic sportiv. Aproape toate sporturile și-au trimis reprezentanții la munte. Curiozitatea de a-i vedea la lucru m-a împins de multe ori să-i urmăresc. Și nu greșesc dacă afirm că o lecție mai vie de concepție, metodică și preocupări, greu aș fi putut afla altundeva. Trebuie să recunosc că doream și un răspuns la întrebarea: știu să ceară de la munte acele puteri miraculoase pentru care au venit?

Iată cîteva reflecții:

Nu știu dacă cicliștii care coborau pe biciclete pîrtia de schi de la baza Clăbucetului aveau o temă precisă de antrenament sau ideea se născuse așa, din fantezia unuia dintre ei. Ambele alternative sînt plauzibile. Să-ți menții echilibrul pe o pîrtie înghețată printre denivelări devenite o obsesie pentru schiorii ocazionali, iată într-adevăr o veritabilă performanță. O simplă idee?

La început n-am înțeles rostul bucăților de placaj sau carton pe care le transportau grupele de sportivi ce trudeau din greu pe urcușul Clăbucetului, trimise — cum se exprima mai în glumă, mai cu năduf unul dintre ei — la „galerele Gîrbovei". Misterul avea să se deslușească la întoarcere cînd, instalați în șezînd sau în picioare pe bucățile de placaj, coborau vertiginos pîrtia de schi al cărui aspect denivelat lăsa impresia unei mări agitate, în admirația și hazul general stîrnit de exhibițiile lor.

...I-am urmărit aproape zilnic pe Patzaichin și colegii săi plutind pe zăpezile Poliștoacei. Caiacele și canoele fuseseră înlocuite cu zveltele schiuri de fond. Istoria susține că schiul nu a fost numai un apanaj al nordicilor ci și al oamenilor din zonele lacustre. Ce minunat au descoperit acești băieți originea comună a unor lucruri și, de ce nu, arta de a-și apropia și folosi un mediu atît de diferit.

Se spune că Patzaichin a primit nu de mult, un dar cu tîlc, din țara celor 1000 de lacuri: o pereche de schiuri. Pe ele naviga acum.

Cîndva, apele „de plumb" ale Văliugului au plămădit victoriile de la Jajce. Schiul și zăpezile Poliștoacei vor zămisli pe cele viitoare?

Întîmplarea a făcut ca de mai multe ori să văd antrenîndu-se un lot de boxeri. Minute în șir de box cu umbra, de-a valma, pe un spațiu ceva mai mare ca un ring. De jur împrejur o splendidă pajiște. Și asta, în timp ce ziarele vorbeau cu lux de amănunte despre colegii lor care la Păltiniș spărgeau zilnic lemne cu topoarele, făceau crosuri și schi bătînd toate cărările. Îi priveam cu aceeași nedumerire cu care în vară pe plaja de la Saturn o echipă școlărească de handbal repeta obsesiv ore în șir scheme tactice... Impresiile se adăugau, din păcate, altora mai recente. În vacanță un grup de elevi voleibaliști veniseră special la Predeal să se antreneze în sală. Mă întreb cu ce impresii, cu ce gînduri au plecat de la munte acești copii, cînd natura abia o ghiceau prin ferestrele sălii de sport...

Ce bizar! Marea, muntele reduse la spațiul și ambianța unei simple săli de sport...

Ce-ar trebui să ne dea muntele, marea?

Blaga avea atîta dreptate cînd spunea:

„Dați-mi un trup
Voi munților,
Mărilor,
dați-mi alt trup să-mi descarc
nebunia în plin".

Ion MATEI

ÎN 4 RÎNDURI

Cărțile lui Pele au un mare succes, fiind reeditate în mai multe țări ale Americii Latine

Dacă s-ar putea,
O reeditare:
Și din Pele-am vrea,
Mii de... exemplare!

Nelu QUINTUS

Rugbyștii Farului Constanța au obținut frumoase rezultate în primele meciuri susținute în Țara Galilor

Recunosc, cu încîntare:
Este bună performanța!
Insistați, în continuare,
Pentru-a dovedi CONSTANȚA!

Ion F. BACIU

„AUREL VLAICU", VIAȚA ȘI OPERA

Apărută recent în **Editura Militară**, noua lucrare a inginerului **Constantin C. Gheorghiu** — membru al Asociației internaționale a istoricilor aviației — aduce o contribuție substanțială la cunoașterea vieții și activității lui Aurel Vlaicu, pionierul încercat și curajos al aviației românești și mondiale.

Volumul prezintă cu amănunte inedite biografia și activitatea genialului inventator, constructor și zburător, precum și toate tipurile de avioane realizate de el. Aparatele sînt redate și sub formă de fotografii și desene reconstituite, precum și cu interesante și necunoscute detalii de construcție. Pentru comparație sînt descrise și o serie de avioane cunoscute ale timpului, demonstrîndu-se că aparatele lui Vlaicu, de o concepție absolut originală, erau superioare din multe puncte de vedere.

Autorul a desfășurat și o interesantă activitate de cercetare istorică, prezentînd cu multe amănunte toate zborurile executate de Vlaicu, atît în țară cît și în străinătate, culminînd cu victoriile obținute la marele concurs internațional de aviație din 1912 de pe aerodromul Aspern-Viena.

Volumul, realizat în excelente condiții grafice, este destinat să umple un loc, pînă acum gol, atît în bibliotecile personale, cît, mai ales, în bibliotecile instituțiilor, căminelor culturale și școlilor.

„CIDUL" joacă tenis

Nu numai cu spada, cu lancea, sau călare pe cai înspumați, știe Charlton Heston — interpretul „Cidului" pe ecran — să-și doboare adversarii. El mînuiește cu tot atîta forță și îndemînare racheta de tenis...

Charlton Heston, gata pentru un „duel" în fața fileului

Foto: M.G.M.

Creatorul rolului lui Don Rodrigo, în filmul care face acum săli pline, poate fi văzut adesea încrucișînd peste fileu mingile albe, chiar în fața unor tenismani consacrați. Formează, de obicei, împreună cu Pancho Gonzales, marele as al rachetei, un cuplu redutabil. Iar la dublu mixt, partenera sa preferată este Wendy Overton, o blondă vedetă a sportului alb, care poate rivaliza oricînd cu cele de la Hollywood.

Perechea Heston—Overton a fost de altfel recent văzută — și filmată! — într-o reuniune demonstrativă la Fort Lauderdale (Florida), retransmisă de televiziunea americană. Turneul era dotat cu „Trofeul Charlton Heston" și donatorul a reușit să și-l păstreze, cu toate că împotrivă i-au stat cupluri redutabile ca Jimmy Connors—Lisa Minnelli, Dean Martin—Chris Evert, Roscoe Tanner—Raquel Welch (observați, desigur, că fiecare formație era alcătuită din tenismani și actori de cinema).

Și încă un amănunt demn de amintit: de cîteva ori Charlton Heston s-a întîlnit cu tenismanii români Ilie Năstase și Ion Țiriac, cu prilejul prezenței acestora în turneele de dincolo de Ocean. Sportivii noștri au fost chiar oaspeții celebrului actor, la reședința sa din „cetatea filmului".

Rd. V.

O lovitură frumoasă

În iarna aceasta au fost puține zile geroase. Dar așa puține cîte au fost, tot am nimerit una dintre cele mai aspre: aceea în care am hotărît o ieșire la vînătoare de mistreți. Și iată-ne, deci la Sucevița în zori de zi. Eram opt oameni cu trei ciini. Termometrul arăta — 27 grade. Ciinii tremurau de frig sau, probabil, de neastîmpărul vînătorii pe care o bănuiau. Noi tremuram numai de frig. Gheorghe Bujanovschi, paznicul terenului de vînătoare, a avut însă grijă de noi și ne-a înșirat repede pe coasta muntelui în sus, cu ordinul: *„nimeni nu vorbește, nu fumează și nu rămîne în urmă..."*. Dar, cum de vreo douăzeci de ani el nu face altceva decît să urce la munte, mergea nu glumea! Și cum vînătoare înseamnă disciplină, ne țineam după el. Nu trecuse nici un sfert de ceas de la plecare cînd, cu tot gerul, începusem să ne descheiem șubele și să dăm mult pe ceafă căciulile. Cît despre respirație — ce să mai vorbim. *„Suflați mai încet că se duc mistreții care-ncotro..."* ne spune în șoaptă paznicul, la o scurtă oprire, pentru regruparea șirului.

...În vale a început larma ciinilor. Lătratul lor specific îmi spune că au descoperit mistreții în desișuri. Două focuri de armă trase jos, în vale, de către paznici, înseamnă că mistreții vor să se întoarcă la vale, printre gonași. Dar nu. Larma ciinilor se apropie repede. Privesc pentru a zecea oară piedica armei: e ridicată. Deodată aud un foc de armă în dreapta. Dacă nu repetă focul înseamnă că vînatul a căzut. Dar n-a căzut, fiindcă aud pași grei prin frunzele uscate de pe jos. Crengile troznesc cu zgomot de mitralieră. Se aud pufnituri și totul se apropie. Inima îmi bate în gît și nu mai simt cum îmi degeră degetele goale lipite pe oțelul armei. Privesc încordat pe drumeagul în pantă peste care va trebui să treacă vînatul. Drumeagul e lat doar de doi sau trei metri și, dacă mistrețul vine în goană, nu am decît o fracțiune de secundă ca să trag. Și trebuie să trag bine! Altfel...

Larma se apropie. Nu-l văd, dar îl urmăresc după zgomot. Acum! Am apreciat bine: la nici douăzeci de metri distanță iese din desiș în drumeag un bot uriaș. S-a oprit o fracțiune de secundă să asculte, să adulmece primejdia. Încet, iese pe jumătate din desiș. Are o coamă uriașă, neagră, zburlită. Îi văd urechea pe cătarea armei. Trag exact în clipa cînd se înalță în salt, peste drumeag. A trecut ca o nălucă. Am tras bine! Sînt sigur! Dar de ce n-a căzut? Introduc alt cartuș pe țeavă. Ascult. Două focuri trase undeva în stînga. Apoi încă unul. Rămîn încordat și aștept. Dar nu mai vine nimic. Apar ciinii. Respir. Nu-mi dau seama dacă am respirat și pînă atunci. Abia acum îmi simt brațele amorțite de greutatea armei, degetele înghețate.

— Ce-ați făcut? mă întreabă paznicul

— Am tras...

— Unde era?

— Acolo, în drum...

Paznicul își ia ciinii, încarcă arma și pornește în desiș, pe unde a dispărut namila.

— A căzut! strigă curînd. E solitarul cel mare!... Veniți să vedeți!

Mergem. Mare și negru, un mistreț, mare cît o ușă răsturnată. Colții îi strălucesc în soarele de ianuarie...

— Frumoasă lovitură! spune paznicul și mă bate pe umăr în chip de felicitări. Exact după ureche!...

Mai căzuseră doi mistreți, la vecini. Mă bucur. Nu că al meu e cel mai mare, ci mai ales că nu m-am făcut de rușine. Și parcă s-a încălzit deodată pădurea. Nu-mi mai e frig deloc...

Ilie CÂRCIU

A FI ARBITRU DE FOTBAL — O AMBIȚIE CARE NU SE STINGE

Victor Pădureanu explică la tablă o problemă de arbitraj

Foto: V. BAGEAC

În joia aceea, cine ar fi deschis ușa sălii nr. 114 de la Facultatea de drept, ar fi avut un moment de surpriză, pentru că la catedră n-ar fi întîlnit figura severă a unui profesor universitar, ci pe aceea a cunoscutului arbitru internațional de fotbal, Victor Pădureanu. La drept vorbind, n-am putea spune că prin atitudinea sa, acolo, la catedră, apreciatul „referee" era mai puțin sever decît un cadru didactic. Vă veți întreba, desigur, ce căuta Victor Pădureanu într-o sală de curs și, mai ales, în această postură de... profesor. Lămuririle le-am căpătat de la cursanți: eram oaspeții unei școli de arbitri de fotbal, organizată de Comisia de fotbal a Consiliului Municipal București pentru educație fizică și sport, iar Victor Pădureanu era lectorul uneia din cele patru grupe de viitori „cavaleri ai fluierului".

În ciuda drumului spinos pe care trebuie să-l parcurgă toți arbitrii, a căror activitate nu-i scutită nici de fluierăturilor publicului nici de criticile vehemente ale cronicarilor sportivi, iată că aproape 150 de tineri și tinere s-au înscris la acest curs pentru a sluji sportul-rege. Pentru că este nevoie de multă pasiune și dăruire, așa cum are tînărul Aurel Popescu, rectificator la Uzina de strunguri din Tîrgoviște, care de două ori pe săptămînă se urcă în tren și la ora șase fix se prezintă la curs. Subliniem **șase fix**, pentru că am avut prilejul să vedem cum „profesorul" Victor Pădureanu cu greu mai primea un întîrziat, spunîndu-i cu severitate: **— „Jocul" a început, tovarășe! Pentru întîrziere primești cartonașul galben și altă dată pe cel roșu".** Și nu era vorba de un simplu joc de cuvinte. Cîțiva cursanți s-au văzut eliminați de la cursuri pentru întîrzieri repetate.

Printre problemele discutate la seminar au fost: „mingea de arbitru" și „lovitura de colț". Cineva a întrebat cîți jucători pot participa la o minge de arbitru și în mod special, dacă portarul are acest drept, de pildă... Răducanu. Răspunsul nu a venit de la catedră, ci de la un cursant: — **„Răducanu este prezent la orice minge, la orice fază, mai ales dacă ea are loc dincolo de centrul terenului..."**

Cum echipele feminine de fotbal nu mai sînt astăzi o noutate, nu veți fi surprinși, desigur, cînd veți afla că la curs participă și o fată. O cheamă Tania Popa, are 20 de ani și este tehnician la I.O.R. Ne-a mărturisit că este o nelipsită spectatoare pe stadion și că se gîndește cu multă plăcere, dar și cu puțin teamă la clipa cînd va intra pe teren ca arbitru.

Îi priveam pe acești tineri de diferite profesii, unii cu chipurile umbrite de oboseală, dar în ochii cărora strălucea flacăra ambiției de a conduce cîndva, cu toate riscurile, o partidă de fotbal.

Rodica MOLDOVEANU

MECI DE LA DISTANȚĂ

Neputînd face deplasarea — din motive independente de voința lor — înotătorii de la Colegiul Meadville (statul Pensylvania, S.U.A.) le-au propus adversarilor lor de la Colegiul Kenyon (statul Ohio) ca întîlnirea să aibă loc prin... corespondență. Partida a avut loc în aceste condițiuni, fiecare echipă înotînd în propria ei piscină, iar clasamentul întocmindu-se în baza rezultatelor comunicate la telefon.

Natația a urmat astfel exemplul șahului, unde, se știe, confruntările prin telefon sînt foarte frecvente. Cu diferența că, la șah, un meci prin corespondență poate dura... ani și ani de zile!

claudiu .... TIME OUT

UN ECHIPAJ MONOLIT

DE CE A „DISPĂRUT" MARGARET COURT?

Renumita campioană australiană de tenis, Margaret Court, este în așteptarea unui „fericit eveniment". Mamă a unui copil, ea îl așteaptă acum pe cel de-al doilea.

Acest lucru înseamnă, practic, o absență de aproape un an de pe courtsurile de tenis, unde, evident, Margaret Court avea posibilitatea să cîștige premii în valoare de cel puțin 150 000 de dolari.

Talentata tenismană va avea, deci, un motiv în plus, strîngîndu-și copilul în brațe, să-i spună: „Scumpule"!

PATIMĂ MARE, FOTBALUL!

În nici o țară din lume, soarta arbitrilor de fotbal nu este de invidiat. Astfel, cu puțin timp în urmă, la Catanzaro (Italia), suporterii echipei din localitate, supărați pe arbitru că a refuzat formației favorite două lovituri de la 11 metri, au năvălit pe teren pentru a fluiera ei o... lovitură de pedeapsă împotriva arbitrului.

Acesta s-a refugiat în vestiare, unde a rămas mai bine de trei ore. Încercînd apoi să plece, el a fost urmărit de spectatori și a trebuit să se refugieze în prima casă pe care a întîlnit-o și care a fost și ea asediată timp de cîteva ore.

Statistica are cuvîntul

De la 0-0, la 13-0!

● În cele 4834 de meciuri disputate în campionatul Diviziei A, de la reluarea lui (în 1946) și pînă astăzi, s-au înscris — bob numărat — 14 161 de goluri.

● În materie de scoruri, pe primul loc se situează rezultatul de 1—0 (cel mai contestat din „lumea scorurilor"). A apărut de 865 de ori pînă acum (17%).

● În partea de jos a acestui clasament întîlnim, firește, scorurile de proporții puțin obișnuite. În ultimii ani însă, asemenea scoruri sînt păsări rare. De pildă, în ediția 1968 „maximele" erau de 6—1, 5—0 și 5—2, fiecare cîte o singură dată. În 1969 scorurile de 6—0 și 5—0 au apărut cîte o dată, în 1970 în coada clasamentului ne întîlnim cu șase rezultate neconforme cu așteptările 10—1, 8—0, 6—0, 6—1, 6—2 și 5—2. În anul 1971, un mic „prăpăd": 6—0 de 3 ori, 6—1 de 2 ori, ca și scorurile de 5—0 și 5—1. În 1972, se înregistrează cîte o dată scorul de 7—0 și 6—0, de 3 ori cel de 5—0 și de 4 ori cel de 5—1. În sezonul trecut, două scoruri curioase: 6—4 (U Craiova — Rapid, la București, după ce la pauză gazdele conduceau cu 3—1) și 6—2, realizat tot de craioveni și tot la București, în fața echipei Steaua.

● Scorurile cele mai categorice ale întregii istorii a Diviziei A de fotbal sînt următoarele: 13—0: Carmen București — Prahova Ploiești (1947); 12—0: I.T.A. Arad—Jiul Petroșani (1948); 12—2: C.F.R. București (Rapid) — C.F.R. Cluj (1949); 11—0: Ripensia Timișoara — Tricolor București (1933); Juventus București — Prahova (1947); I.T.A. — F.C. Ploiești (1948); 11—1: I.T.A. — Unirea Tricolor București (1948); 10—1: Unirea Tricolor București — Mureșul Tg. Mureș (1934); Venus București — F.C. Brăila (1941), C.F.R. București — F.C. Craiova (1947); Dinamo București — Steagul roșu Brașov (1965); Steaua București — A.S.A. Tg. Mureș (1970).

Dintre celelalte rezultate, amintim doar pe acela care vizează echipele în activitate. 9—0: Metalul București — C.F.R. Cluj (1949), Petrolul Ploiești — U.T.A. Arad (1956). 9—1: C.F.R. București — F.C. Ploiești (1948), C.C.A. București — Avîntul Reghin (1955). 8—0: I.T.A. — F.C. Craiova (1947), I.T.A. — Libertatea Oradea (1948), RATA Tg. Mureș — Gaz metan Mediaș (1949), Petrolul — Metalul Hunedoara (1954), Știința Timișoara — Dinamo Brașov (1955), C.C.A. — Dinamo Bacău (1956, la Bacău!), Dinamo București — Știința Cluj (1956), Steagul roșu Brașov — Minerul Lupeni (1963), Dinamo București — Știința Craiova (1966), Steaua — S.C. Bacău (1970).

Frederic MOISES

DEFINIȚII PENTRU SPORTIVII ÎNCEPĂTORI

ARGINT = Metal pe locul... doi
AUR = Primul dintre... metale
AS = În tenis, serviciu ca la... carte
TURIST = Om pus pe... drumuri
CAMELEON = Culorile... clubului
CLEPSIDRA = Strămoșul... cronometrului
MOTOCICLISM = Călărie pe cai... putere
NAVETIST = Om cu... tur-retur
RAC = Animal care... retrogradează
PRAG = Nu se recomandă să fie călcat în... atletism
TRIBUNA = Loc în care fotbaliștii „marcă" cele mai multe... goluri

Dan PRECUP

RĂSPUNDE Ion Poștașu

GICĂ BEJENARU, BACĂU. **„Joacă „albaștrii" cu „albii". Arbitrul acordă lovitură de la 11 metri pentru „albaștri". Un jucător trage, dar balonul lovește bara, de unde ricoșează la unul din echipierii în alb. Acesta degajează puternic și mingea intră în poarta adversă, portarul fiind neatent. Eu spun că-i gol, însă amicii mă contrazic și nu-mi dau pace nici la masă".** Îmi pare rău că suferiți pe nedrept, că nu aveți liniște nici la masă. Mă grăbesc, deci, să confirm cele susținute de dv., că golul este valabil și vă urez „poftă bună".

LENUȚA PESTERAU, TULCEA (strada Sofia Nădejde 23). Aveți 16 ani, sînteți elevă la Școala generală nr. 3 și doriți să primiți scrisori de la iubitorii sportului, în general, și de la suporterii lui Dinamo, în special. Să vă văd, însă, după aceea, cum vă descurcați în postura de... Ion Poștașu!

VALENTIN BĂDESCU, BREAZA. În „meciul de la Zürich", golul nostru a fost înscris de Dobrin.

ION și IOANA B., BUCUREȘTI. „Bătrînul" Țiriac nu se lasă deloc. Așa cum o arată și recenta victorie obținută împotriva lui Tanner, una din speranțele tenisului american.

V. GHEORGHE, RUPEA. Avînd un drum la Brașov, veți găsi, cred, acolo, în magazinele de sport, mănuși de box. Mă întreb, însă, cu cine o să luptați? Cu... umbra? Atletismul nu vă atrage? Găsiți mai repede cu cine să vă întreceți la fugă!

CONSTANTIN OANCEA, BRĂILA. **„Cum pot deveni fotbalist la Steaua?"** Începînd prin a juca bine fotbal în echipa școlii, mai ales că spui că ai 15 ani. Pe urmă, vom mai vedea. Dar, dacă și ceilalți tineri din Brăila ar nutri aceleași gînduri, ce facem cu echipa din orașul tău, cu Progresul?

DUMITRU GODEA, BRĂILA. Este exact: Dumitrache a evoluat într-o selecționată a continentului, cu prilejul retragerii lui Iașin, iar Dobrin a făcut și el parte dintr-o selecționată similară, cu ocazia retragerii din activitate a lui Gento.

A. IULIU, TG. MUREȘ. Mă surprinde că ați uitat atît de repede. Autogolul în chestiune a fost înscris de Boc (combinație cu... Răducanu) într-un meci cu Danemarca.

STAN FRANCISCO ILIE, PUCHENII MARI. Dublul meci dintre U.T.A. și Feyenoord s-a încheiat cu rezultatele de 1—1 (la Rotterdam) și 0—0 (la Arad). Golul înscris de Florian Dumitrescu i-a adus echipei arădene calificarea, prin dublarea golurilor înscrise în deplasare, în caz de egalitate de puncte și de golaveraj.

PUIU BRANER, PAȘCANI. „Meciul secolului" — prima întîlnire dintre Joe Frazier și Cassius Clay — n-a fost transmis în direct de televiziunea noastră, dar telespectatorii l-au putut urmări puține ore mai tîrziu. Să nu uităm că meciurile pentru titlul mondial al greilor au avut loc, întotdeauna, atunci cînd la noi era 4—5 dimineața.

GEORGE CIUCĂ, SISEȘTI. Ce se întîmplă dacă o echipă cîștigă atît campionatul, cît și cupa? Evident, ea va prefera să participe la competiția europeană nr. 1, Cupa campionilor europeni, în Cupa Cupelor urmînd să joace adversara ei din finala Cupei.

CRĂCIUN DOBRESCU, TG. MUREȘ. Socotiți că redacția sportivă a televiziunii a uitat de A.S.A., dat fiind faptul că de multă vreme ea n-a mai apărut pe micul ecran, la transmisiunile meciurilor de fotbal (dv. precizați: de la meciul A.S.A. — Rapid, de pe Giulești). Cum A.S.A., prin poziția ei din clasament, va fi unul din personajele interesante ale returului, presupun că va fi în atenția televiziunii.

Ilustrații: N. CLAUDIU